

Colectivul Facultății de Electrotehnică și Telecomunicații a Universității „Politehnica” din Timișoara își exprimă profundul regret față de dispariția

**Prof. dr. ing.
BERNHARD
ROTHENSTEIN,**

distins dascăl, om de o vastă erudiție și aleasă ținută morală, strălucit exemplu care a călăuzit pașii atâtor generații de studenți. Dumnezeu să-l odihnească în pace!

IN MEMORIAM

O convorbire telefonică și un mail al unui coleg din Timișoara mi-au adus trista veste a decesului stimatului meu profesor de fizică Dr. ing. BERNHARD ROTHENSTEIN.

A fost o veste șocantă, cu atât mai mult cu cât pentru autorul acestor rânduri trecerea în eternitate a profesorului Rothenstein a venit pe neașteptate, în ajunul unei reîntâlniri la Timișoara, care urma să aiba loc la sfârșitul săptămânii viitoare.

Mă pregătisem să îi fac o surpriză de care știu că s-ar fi bucurat. Doream să în înmânez un volum în care am adunat de pe internet o bună parte din lucrările scrise de el în ultimii ani. Din păcate, surpriza de care mă puteam lipsi, a fost pentru mine. Am pierdut un dascăl și un bun prieten.

În urmă rămâne amintirea profesorului meu de fizică, pe care l-am admirat de pe vremea studenției. Profesorul Rothenstein a fost dascălul care venea la ore cu “notele de curs” pe un bilețel de mărimea unui bilet de tramvai, dar suficiente pentru o prelegere de două ore cu creta în mână! Pe lângă materia disciplinei mai făcea câte o paranteză cu recomandări de literatură, noutăți cinematografice sau anecdote referitoare la materialul predat.

Acest lucru îl deosebea de mulți alți “dascăli” la care cursul se limita doar la lecturarea unui material dactilografiat de secretara disciplinei și care nu puteau să-și ridice privirea de pe textul aflat în fața lor.

Ca student am remarcat deosebirea între lecturare și expunerea liberă și mi-am zis că dacă vreodată voi fi pus în situația de a expune o temă o voi face în mod liber, “cu lecția învățată de acasă”, fără lecturare, așa cum o făcea profesorul Rothenstein.

Mărturisesc că la terminarea facultății nu mi-ași fi închipuit vreodată că voi fi pus în situația de a ține vreun curs. Ca inginer în producție și cercetare a trebuit, timp de peste trei decenii, să expun cel mult pe scurt și

convingător problemele cu care eram confruntat și soluții pentru rezolvarea lor. Abia spre sfârșitul carierei am primit solicitarea de a ține prelegeri în fața unui auditoriu studentesc.

Ca “novice în meserie” mi-am pus o serie de întrebări referitoare la modul cum voi rezolva această problemă și mi-am adus aminte de prelegerile de fizică ale profesorului Rothenstein, de felul său de a expune materia predata în mod liber și elocvent, cu privirea îndreptată spre auditoriu. Era exemplul pe care doream să îl urmez și sper că l-am aplicat pe cât mi-a fost posibil.

În urmă cu cinci ani, la venirea mea în Timișoara, am încercat să aflu câte ceva despre foștii mei dascăli. Pe unii i-am mai întâlnit, alții erau plecați sau decedați. Referitor la profesorul Rothenstein, colegii de la Universitatea Agricolă nu m-au putut ajuta și erau de părere că ar fi plecat din țară.

Întors acasă, am apelat la computer și prima scanare pe Google mi-a adus rezultatul că profesorul Rothenstein nu este plecat niciunde și se află în Timișoara! Am solicitat unei familii de prieteni să răsfoiască cartea de telefoane și câteva minute mai târziu am obținut informația solicitată. Aș fi putut să-i trimit un mail, dar nu mai aveam răbdarea necesară, așa că m-am decis să-i dau un telefon. Ca urmare a discuției purtate m-a invitat să îl vizitez când voi veni la Timișoara.

A fost o întâlnire emoționantă, cu același om, aproape neschimbat, așa cum îl cunoscusem în urmă cu aproape patru decenii. Un spirit viu și erudit, cu o bogată doză de umor și pasionat de fizica cuantelor și relativitatea specială.

Am depănat împreună amintiri de-o viață și treburi cotidiene.

De atunci l-am vizitat de mai multe ori și de fiecare dată m-am bucurat să-l revăd. A fost fascinant să reîntâlnesc un om, care în ciuda vârstei înaintate a fost activ pe plan profesional până în ultima clipă. Și probabil că ar fi continuat în același fel, dacă soarta nu l-ar fi răpit mult prea devreme din mijlocul nostru.

*Dear Bernhard, o să ne lipsești, dar vei rămâne prezent în inimile și memoria noastră. **Îți dorim Requiesce in Pace!***

*Nürtingen,
4.04.2009*

*Dr.ing. Walter Stahl,
profesor asociat USAMVB Timișoara*